

mondani: "Amelyik hit nem méltó arra, hogy továbbadják, arra sem méltó, hogy megtartsák." Örökölnék-e tőlünk gyermekeink olyan Istenhez vezető kedves tárgyi és személyes emlékeket, mint amelyeneket mi örököltünk eleinktől? Jaj nekünk, ha a mi nemzedékünkben megszakad az áthagyományozás! - Ebben a dologban is vezesse Isten Lelke mélyebbre ezen a nyáron lelkészeinket, hogy rajtuk keresztül mélyebbre jussanak gyülekezeteink is a hagyománytisztelő és református keresztyén hitünk továbbadásában.

3. Az egyes ember iránti nagy felelősségre és szeretetre nyerünk mélyeséges, megindító tanítást.

Bár Lukács evangéliuma az Egyház könyve lett, eredetileg egy embernek szóló baráti levél volt. Lukács nem hagy kétséget e tekintetben: "Jónak láttam, hogy azokat neked helyes rendben leírjam, nemes Teofilus." Legyen ez számunkra egészen világos. Van az Újszövetségben néhány rövid levél, amely egy-egy személyhez szól. De egy egész evangélium? - ez egészen csodálatos. Igen, az; de így van.

Van ennek valami hallatlan nagy figyelmeztetése mindnyájunk számára. Milyen buzgóság volt Lukácsban egy ember iránt! Nyilván Attól tanulta ezt, Aki olyan csodálatos példázatokat mondott az egy elveszettről, e arról az örömről, mely a mennyben van "egy megtérő bünösön." Valami nagy jó dolog kezdődik el el közöttünk, ha nem a tömegek elvesztésén panaszkodunk, hanem így tudjuk szeretni azt az egy embert, akihez küld minket Urunk. Könyörögjünk azért, hogy lelkészeink új odaszánásban induljanak el az egyes ember lelkigondozó szolgálatában!

4. Az evangélium mélyebb ismeretére kell törekednünk, mert ez oltalmaz meg a megtántorodástól.